

Datum van inontvangstneming : 04/07/2024

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-298/24 - 1

Zaak C-298/24 [Caraneux]ⁱ

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

26 april 2024

Verwijzende rechter:

Cour de cassation (Luxemburg)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

25 april 2024

Verzoekende partijen:

LK

MF

Verwerende partij:

Caisse pour l'avenir des enfants

Specifieke feiten van de onderhavige zaak C-298/24:

De verzoekende partijen, moeder en stiefvader van twee kinderen voor wie het recht op kinderbijslag is ingetrokken op grond van de artikelen 269 en 270 van de code de la sécurité sociale (Luxemburgs wetboek sociale zekerheid), zoals gewijzigd bij de wet van 23 juli 2016, wonen samen in België.

De aan het Unierecht ontleende middelen zijn identiek in de zaken C-297/24 tot en met C-306/24.

De prejudiciële vragen zijn identiek in alle zaken C-296/24 tot en met C-307/24.

ⁱ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

De motivering van de verwijzingsbeslissing [met het opschrift „Antwoord van de Cour (de cassation)”) is identiek in alle zaken C-296/24 tot en met C-307/24, met uitzondering van de passage betreffende het bestreden arrest, die in de onderhavige zaak C-298/24 luidt als volgt (blz. 6 en 7 van het verwijzingsarrest):

„Met toepassing van dat criterium heeft de appelrechter ter motivering van het besluit tot intrekking van de kinderbijslag

- impliciet maar noodzakelijkerwijs geoordeeld dat de bewijzen van een door de grensarbeider en de moeder van de kinderen aangegaan geregistreerd partnerschap en van een gemeenschappelijke woning van de grensarbeider, zijn partner en de kinderen noch op zichzelf, noch in combinatie aantoonde dat aan de voorwaarde was voldaan,
- vastgesteld dat de twee biologische ouders beschikten over de middelen om bij te dragen in het onderhoud van de kinderen en bijdroegen in dat onderhoud, aangezien de moeder een beroepsactiviteit uitoefende en de vader een geïndexeerde onderhoudsbijdrage van 175 EUR per kind betaalde, om daaruit te concluderen dat *„het de biologische ouders zijn die alle kosten met betrekking tot het onderhoud van de kinderen voor hun rekening nemen*’,
- verklaard dat het bewijs van bankoverschrijvingen inzake school- en studiekosten en sportactiviteiten van de kinderen, de betaling van de huur van de gezinswoning en de financiering van de gezinsauto niet rechtens genoegzaam aantoonde dat LK voorzag in het onderhoud van de kinderen, aangezien niet was aangetoond dat het geld op de gedebiteerde rekening – een gezamenlijke rekening van verzoekers tot cassatie – uitsluitend van hem afkomstig was.”